EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2021/168,

annettu 10 päivänä helmikuuta 2021,

asetuksen (EU) 2016/1011 muuttamisesta tiettyjä kolmansien maiden valuuttojen avistakurssien vertailuarvoja koskevan poikkeuksen ja tiettyjen lakkaavien vertailuarvojen korvaajien nimeämisen osalta ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ([1]),

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([3]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Unionissa sijaitsevat yritykset käyttävät ei-toimitettavia valuuttajohdannaisia, kuten termiini- ja swap-sopimuksia, voidakseen suojautua valuuttakurssien epäsuotuisilta muutoksilta sellaisten valuuttojen osalta, jotka eivät ole helposti vaihdettavissa perusvaluutaksi, tai sellaisten valuuttojen osalta, joihin sovelletaan valuuttasäännöstelyä. Se, ettei saatavilla ole valuuttojen avistakurssien vertailuarvoja valuuttajohdannaisten nojalla maksettavien määrien laskemiseksi, vaikuttaisi kielteisesti unionissa sijaitseviin yrityksiin, jotka vievät kehittyville markkinoille tai joilla on varoja tai velkoja kyseisillä markkinoilla ja jotka voisivat siten altistua kehittyvien markkinoiden valuuttojen vaihteluille. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2016/1011 ([4]) säädetyn kauden, joka päättyy 31 päivänä joulukuuta 2021, jäljempänä 'siirtymäkausi', päättymisen jälkeen muun kolmannessa maassa sijaitsevan hallinnoijan kuin keskuspankin tarjoamia valuuttojen avistakurssien vertailuarvoja ei enää voida käyttää.

(2) Jotta unionissa sijaitsevat yritykset pystyisivät jatkamaan liiketoimiaan ja pienentämään valuuttariskiään, tietyt rahoitusvälineissä viitatut, sopimusperusteisten maksujen laskemisessa käytetyt valuuttojen avistakurssien vertailuarvot, jotka komissio nimeää tiettyjen kriteerien perusteella, olisi jätettävä asetuksen (EU) 2016/1011 soveltamisalan ulkopuolelle.

(3) Koska asetuksen (EU) 2016/1011 soveltamisalaa ja sen säännöksiä, jotka koskevat kolmansissa maissa sijaitsevien hallinnoijien vertailuarvoja, jäljempänä 'kolmansien maiden vertailuarvot', on tarpeen tarkastella perusteellisesti uudelleen, kolmansien maiden vertailuarvoihin sovellettavaa nykyistä siirtymäkautta olisi pidennettävä. Komissiolla olisi oltava valta pidentää siirtymäkautta edelleen delegoidulla säädöksellä enintään kahdella vuodella, jos arviointi, johon kyseinen uudelleenarviointi perustuu, osoittaa, että ennakoitu siirtymäkauden päättyminen vaikuttaisi haitallisesti kolmansien maiden vertailuarvojen käytön jatkumiseen unionissa tai uhkaisi rahoitusvakautta.

([1]) EUVL C 366, 30.10.2020, s. 4.
([2]) EUVL C 10, 11.1.2021, s. 35.
([3]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 19. tammikuuta 2021 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 2. helmikuuta 2021.
([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1011, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamisessa käytettävistä indekseistä ja direktiivien 2008/48/EY ja 2014/17/EU sekä asetuksen (EU) N:o 596/2014 muuttamisesta (EUVL L 171, 29.6.2016, s. 1).

(4) Kolmansien maiden vertailuarvoja koskevan siirtymäkauden pidentäminen voisi luoda unionin vertailuarvojen hallinnoijille kannustimen siirtää toimintansa kolmanteen maahan, jotta niihin ei sovellettaisi asetuksen (EU) 2016/1011 vaatimuksia. Tällaisen säännösten kiertämisen estämiseksi sellaisille hallinnoijille, jotka siirtyvät unionista kolmanteen maahan siirtymäkauden aikana, ei saisi antaa siirtymäsäännöksen mukaista pääsyä unionin markkinoille noudattamatta asetuksen (EU) 2016/1011 vaatimuksia.

(5) Sen jälkeen kun Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan eroamista Euroopan unionista ja Euroopan atomienergiayhteisöstä koskevassa sopimuksessa ([5]) määrätty siirtymäkausi päättyy 31 päivänä joulukuuta 2020, korkokantojen vertailuarvoa LIBOR-korkoa (London Interbank Offered Rate) ei enää katsota asetuksen (EU) 2016/1011 mukaiseksi kriittiseksi vertailuarvoksi. Lisäksi Yhdistyneen kuningaskunnan finanssilaitosten menettelytapoja valvova virasto Financial Conduct Authority (FCA) ilmoitti vuonna 2017, ettei se taivuttaisi tai velvoittaisi paneelipankkeja toimittamaan syöttötietoja LIBOR-korkoa varten vuoden 2021 päättymisen jälkeen. FCAn ja LIBORin hallinnoijan myöhempien ilmoitusten perusteella on selvää, että LIBOR ajetaan todennäköisesti alas suurimmassa osassa erääntymisaikoja ja valuuttoja, joita varten se lasketaan, vuoden 2021 loppuun mennessä ja muut LIBOR-erääntymisajat ja -valuutat seuraavat vuonna 2023. LIBOR-koron lakkaaminen tai alasajo voisi johtaa kielteisiin seurauksiin, jotka aiheuttavat merkittävää häiriötä unionin rahoitusmarkkinoiden toiminnassa. On paljon unionissa oleviin talouden toimijoihin vaikuttavia velkaa, lainoja, määräaikaistalletuksia, arvopapereita ja johdannaisia koskevia sopimuksia, joissa kaikissa viitataan LIBOR-korkoon, jotka erääntyvät 31 päivän joulukuuta 2021 jälkeen ja joissa ei ole riittävän vahvoja määräyksiä sen varalta, että LIBOR-korko lakkaa tai se ajetaan alas asiaankuuluvan valuutan tai joidenkin sen erääntymisaikojen osalta laskettuna. Joitakin kyseisistä sopimuksista ja joitakin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/65/EU ([6]) määritellyistä rahoitusvälineistä ei voida neuvotella uudelleen ennen 31 päivää joulukuuta 2021 siten, että niihin sisällytetään sopimusperusteinen varajärjestely.

(6) Jotta voidaan varmistaa sellaisten olemassa olevien sopimusten jatkuva hallittu toiminta, joissa viitataan yleisessä käytössä olevaan vertailuarvoon, jonka lakkaaminen voisi aiheuttaa unionin rahoitusmarkkinoiden toimintaa merkittävästi häiritseviä kielteisiä seurauksia, ja jos kyseisiä sopimuksia tai direktiivissä 2014/65/EU määriteltyjä rahoitusvälineitä ei voida neuvotella uudelleen vertailuarvon lakkaamisajankohtaan mennessä siten, että niihin sisällytetään sopimusperusteinen varajärjestely, olisi laadittava tällaisten vertailuarvojen lakkaamista tai hallittua alasajoa koskeva kehys. Kyseisessä kehyksessä olisi oltava mekanismi, jolla kyseisissä sopimuksissa tai direktiivissä 2014/65/EU määritellyissä rahoitusvälineissä voidaan siirtyä nimettyyn vertailuarvon korvaajaan. Vertailuarvon korvaajalla olisi varmistettava, että vältetään sopimusten muuttuminen merkityksettömiksi, joka voisi häiritä merkittävästi unionin rahoitusmarkkinoiden toimintaa.

(7) Jos unionin tasolta puuttuisi vertailuarvon lakkaamista tai hallittua alasajoa koskeva kehys, se johtaisi todennäköisesti toisistaan poikkeaviin sääntelyratkaisuihin jäsenvaltioissa, mikä altistaisi unionin sidosryhmät oikeudellisen epävarmuuden ja sopimusten merkityksettömiksi muuttumisen riskeille. Olemassa olevien sopimusten tällaisten vertailuarvojen aiheuttaman riskin suuruuden ja direktiivissä 2014/65/EU määriteltyjen rahoitusvälineiden ohella myös kasvanut riski siitä, että sopimukset muuttuvat merkityksettömiksi, ja oikeusriitojen riski voisivat häiritä merkittävästi rahoitusmarkkinoiden toimintaa. Kyseisissä poikkeuksellisissa olosuhteissa asiaan liittyvien järjestelmäriskien käsittelemiseksi on tarpeen vahvistaa yhdenmukainen toimintamalli tiettyjen unionissa järjestelmän kannalta merkityksellisten vertailuarvojen lakkaamisen tai alasajon varalle. Tämä asetus ei vaikuta vertailuarvoja koskevaan jäsenvaltioiden toimivaltaan niiltä osin kuin se ylittää komissiolle siirretyn toimivallan rajat.

(8) Asetuksessa (EU) 2016/1011 edellytetään, että muilla valvotuilla yhteisöillä kuin vertailuarvon hallinnoijilla on käytössä valmiussuunnitelmat, mikäli vertailuarvo muuttuu olennaisesti tai sen tarjoaminen lakkaa. Näissä valmiussuunnitelmissa olisi mahdollisuuksien mukaan yksilöitävä yksi tai useampi mahdollinen vertailuarvon korvaaja. Kuten LIBOR-korosta saatu kokemus on osoittanut, on tärkeää laatia valmiussuunnitelmat sen varalta, että vertailuarvo muuttuu olennaisesti tai sen tarjoaminen lakkaa. Toimivaltaisten viranomaisten olisi valvottava kyseisen velvollisuuden noudattamista, ja niiden olisi voitava tehdä satunnaistarkastuksia vaatimusten noudattamiseksi. Valvottujen yhteisöjen olisi sen vuoksi pidettävä valmiussuunnitelmansa ja niiden mahdolliset päivitykset helposti saatavilla, jotta ne voivat viipymättä toimittaa ne pyynnöstä toimivaltaisille viranomaisille.

([5]) EUVL L 29, 31.1.2020, s. 7.

([6]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).

(9) Muut sopimukset kuin asetuksessa (EU) 2016/1011 määritellyt rahoitussopimukset tai rahoitusvälineet, jotka eivät kuulu mainitun asetuksen rahoitusinstrumentin määritelmän soveltamisalaan mutta joissa myös viitataan lakkaaviin tai alasajettaviin vertailuarvoihin, voisivat niin ikään merkittävästi häiritä unionin rahoitusmarkkinoiden toimintaa. Monet yhteisöt käyttävät tällaisia vertailuarvoja, mutta niitä ei katsota valvotuiksi yhteisöiksi. Vertailuarvon korvaaja ei siten koskisi tällaisten sopimusten osapuolia eikä kyseisten rahoitusvälineiden haltijoita. Jotta voidaan mahdollisimman suuressa määrin lievittää mahdollisia markkinoiden eheyteen ja rahoitusvakauteen kohdistuvia vaikutuksia ja tarjota suojaa oikeudelliselta epävarmuudelta, komission valtuuden nimetä vertailuarvon korvaaja olisi ulotuttava mihin tahansa sopimukseen ja mihin tahansa direktiivissä 2014/65/EU määriteltyyn rahoitusvälineeseen, johon sovelletaan jonkin jäsenvaltion lakia. Nimettyä vertailuarvon korvaajaa olisi lisäksi sovellettava sopimuksiin, joihin sovelletaan kolmannen maan lakia mutta joiden kaikki osapuolet ovat sijoittautuneet unioniin, kun sopimus täyttää tämän asetuksen vaatimukset eikä kyseisen kolmannen maan laissa säädetä vertailuarvon hallitusta alasajosta. Tämä soveltamisalan laajennus ei saisi vaikuttaa asetuksen (EU) 2016/1011 säännöksiin, joita ei muuteta tällä asetuksella.

(10) Vertailuarvon lakisääteinen korvaaminen olisi rajattava sellaisiin sopimuksiin ja direktiivissä 2014/65/EU määriteltyihin rahoitusvälineisiin, joita ei ole neuvoteltu uudelleen ennen päivää, jona kyseinen vertailuarvo lakkaa. Kun käytetään pääsopimuksia, nimettyä vertailuarvon korvaajaa sovelletaan ainoastaan transaktioihin, jotka on toteutettu ennen asiaankuuluvaa korvaamispäivää, vaikka myöhemmät transaktiot voisivat teknisesti kuulua samaan sopimukseen. Vertailuarvon korvaajan nimeämisen ei pitäisi vaikuttaa sellaisiin sopimuksiin tai direktiivissä 2014/65/EU määriteltyihin rahoitusvälineisiin, joissa jo määrätään soveltuvasta sopimusperusteisesta varajärjestelystä, joka koskee vertailuarvon pysyvää lakkaamista.

(11) Sen, että komissio antaa täytäntöönpanosäädöksen vertailuarvon korvaajan nimeämisestä, ei pitäisi estää sopimuksen osapuolia sopimasta, että ne soveltavat jotakin muuta kyseisen vertailuarvon korvaajaa.

(12) Vertailuarvot ja niihin liittyvät sopimusperusteiset varakorkokannat voisivat ajan kuluessa poiketa arvoltaan toisistaan merkittävästi ja odottamattomasti, jolloin ne eivät välttämättä enää edustaisi kohteena olevaa taloustilannetta ja voisivat johtaa tuloksiin, joita ei voida kaupallisesti hyväksyä. Tästä esimerkkinä voisi olla vertailuarvon ja sopimusperusteisen varakorkokannan välisen eron merkittävä kasvu ajan kuluessa tai tilanne, jossa sopimusperusteisella varajärjestelyllä muutetaan vertailuarvon peruste vaihtuvakorkoisesta kiinteäkorkoiseksi. Koska tällainen ongelma voisi ilmetä monissa jäsenvaltioissa ja koska sen vaikutukset voisivat tällöin usein ulottua myös eri jäsenvaltioissa oleviin sopimuspuoliin, siihen olisi puututtava yhdenmukaisella tavalla, jotta voidaan välttää oikeudellinen epävarmuus, turhat oikeusriidat ja näistä johtuvat mahdolliset merkittävät kielteiset vaikutukset sisämarkkinoihin taikka heijastusvaikutukset yksittäisen jäsenvaltion tai unionin rahoitusvakauteen. Täytäntöönpanosäädöksellä vahvistettavan vertailuarvon korvaajan olisi näin tietyin edellytyksin toimittava korvaajana tilanteissa, joissa asiaankuuluvat kansalliset viranomaiset, kuten makrovakausvalvonnasta vastaavat viranomaiset, järjestelmäriskikomiteat tai keskuspankit, ovat vahvistaneet, ettei alun perin sovittu varajärjestely enää kuvaa sitä taloustilannetta, jota lakkaavalla vertailuarvolla oli tarkoitus mitata, tai että tällainen järjestely voisi uhata rahoitusvakautta. Asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten olisi tehtävä arvio niiden saadessa tiedon jonkin yleisesti käytetyn varajärjestelyn mahdollisesta soveltumattomuudesta yhdeltä tai useammalta asianomaiselta osapuolelta. Tällaista arviota ei kuitenkaan pitäisi tehdä sopimuskohtaisesti. Asiaankuuluvien kansallisten viranomaisten olisi ilmoitettava kyseisestä arviosta komissiolle ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselle, jäljempänä ’arvopaperimarkkinaviranomainen’.

(13) Sopimuspuolten vastuulla on analysoida sopimusjärjestelynsä sen määrittämiseksi, mitkä tilanteet sopimusperusteisilla varajärjestelyillä on tarkoitus kattaa. Jos sopimuksen tai direktiivissä 2014/65/EU määritellyn rahoitusvälineen tulkinnassa ilmenee, että osapuolten tarkoituksena ei ole ollut kattaa valitun vertailuarvon pysyvää lakkaamista, tämän asetuksen mukaisesti nimettävän vertailuarvon lakisääteisen korvaajan olisi tarjottava niin sanottu turvasatama kyseisen vertailuarvon pysyvän lakkaamisen varalta.

(14) Koska vertailuarvon korvaaminen voisi edellyttää muutoksia sellaisiin sopimuksiin tai direktiivissä 2014/65/EU määriteltyihin rahoitusvälineisiin, joissa viitataan tällaisiin vertailuarvoihin, kun kyseiset muutokset ovat tarpeen tällaisen vertailuarvon korvaajan käyttämiseksi tai soveltamiseksi käytännössä, komissiolle olisi siirrettävä valta vahvistaa vastaavaa mukauttamista koskevat olennaiset muutokset täytäntöönpanosäädöksessä.

(15) Sellaisten vertailuarvojen osalta, jotka komissio on nimennyt kriittisiksi jossakin jäsenvaltiossa asetuksen (EU) 2016/1011 mukaisesti, ja tapauksissa, joissa tällaisen vertailuarvon lakkaaminen tai alasajo voisi häiritä merkittävästi kyseisen jäsenvaltion rahoitusmarkkinoiden toimintaa, asiaankuuluvan toimivaltaisen viranomaisen olisi ryhdyttävä kansallisen lainsäädäntönsä mukaisiin tarvittaviin toimiin tällaisten häiriöiden välttämiseksi.

(16) Kun jäsenvaltio liittyy euroalueeseen ja kansallisen vertailuarvon laskemiseksi tarvittavien syöttötietojen puuttuminen edellyttää kyseisen vertailuarvon korvaamista, kyseisen jäsenvaltion olisi voitava määrätä siirtymisestä kyseisestä kansallisesta vertailuarvosta sen korvaajaan. Tällöin kyseisen jäsenvaltion olisi otettava huomioon kuluttajien asema sopimuspuolina ja varmistettava, ettei tällainen siirtyminen vaikuta heidän asemaansa kielteisesti enempää kuin on tarpeen.

(17) Jotta voitaisiin nimetä tietyt kolmansien maiden valuuttojen avistakurssien vertailuarvot, jotka jätetään asetuksen (EU) 2016/1011 soveltamisalan ulkopuolelle, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti ei-vaihdettavien valuuttojen avistakurssien vertailuarvoja koskevasta poikkeuksesta, kun tällaisia valuuttojen avistakurssien vertailuarvoja käytetään laskettaessa ei-toimitettavien valuuttajohdannaissopimusten nojalla maksettavia määriä. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa ([7]) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

(18) Jotta voidaan varmistaa tämän asetuksen yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa sellaisen vertailuarvon korvaajan nimeämiseksi, jolla korvataan kaikki viittaukset kyseiseen vertailuarvoon sopimuksissa tai direktiivissä 2014/65/EU määritellyissä rahoitusvälineissä, joita ei ole neuvoteltu uudelleen täytäntöönpanosäädöksen soveltamispäivään mennessä. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ([8]) mukaisesti. Oikeusvarmuus edellyttää, että komissio käyttää tätä täytäntöönpanovaltaa ainoastaan, kun tarkasti määritetyt laukaisevat tapahtumat osoittavat selkeästi, että korvattavan vertailuarvon hallinnointi ja julkistaminen lakkaavat pysyvästi.

(19) Komission olisi käytettävä täytäntöönpanovaltaansa vain tilanteissa, joissa se arvioi, että vertailuarvon lakkaaminen tai alasajo voi aiheuttaa unionin rahoitusmarkkinoiden tai reaalitalouden toimintaa merkittävästi häiritseviä kielteisiä seurauksia. Komission olisi lisäksi käytettävä täytäntöönpanovaltaansa vain silloin, kun on käynyt selväksi, että kyseisen vertailuarvon edustavuutta ei voida palauttaa tai että vertailuarvo lopetetaan pysyvästi.

(20) Ennen vertailuarvon korvaajan nimeämistä koskevan täytäntöönpanovaltansa käyttämistä komission olisi järjestettävä julkinen kuuleminen ja otettava huomioon viranomaisten tai keskuspankin alaisuudessa toimivien asiaankuuluvien sidosryhmien ja erityisesti yksityisen sektorin työryhmien suositukset. Kyseisten suositusten olisi perustuttava kattaviin julkisiin kuulemisiin ja asiantuntijatietoon siitä, mikä korko soveltuu parhaiten lakkaavan korkokantojen vertailuarvon korvaajaksi. Komission olisi otettava huomioon myös muiden asiaankuuluvien sidosryhmien, myös vertailuarvon hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen ja arvopaperimarkkinaviranomaisen, suositukset.

([7]) EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

([8]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

(21) Asetuksen (EU) 2016/1011 hyväksymisajankohtana odotuksena oli, että kolmannet maat hyväksyisivät samanlaisia rahoitusalan vertailuarvoja koskevia sääntelyjärjestelmiä vuoden 2021 loppuun mennessä ja että komission tekemillä vastaavuuspäätöksillä taikka toimivaltaisten viranomaisten myöntämällä tunnustuksella tai hyväksynnällä varmistettaisiin se, että valvotut yhteisöt voivat käyttää unionissa kolmansien maiden vertailuarvoja. Asiassa ei ole kuitenkaan edistytty mainittavasti. Rahoitusalan vertailuarvoja koskevan sääntelyjärjestelmän soveltamisala on hyvin erilainen unionissa ja kolmansissa maissa. Näin ollen, jotta voidaan varmistaa sisämarkkinoiden moitteeton toiminta ja unionissa käytettävien kolmansien maiden vertailuarvojen saatavuus siirtymäkauden päättymisen jälkeen, komission olisi esitettävä viimeistään 15 päivänä kesäkuuta 2023 kertomus asetuksen (EU) 2016/1011 soveltamisalan uudelleentarkastelusta, sellaisena kuin se on muutettuna tällä asetuksella ja erityisesti soveltamisalan vaikutuksista kolmansien maiden vertailuarvojen käyttöön unionissa. Kyseisessä kertomuksessa komission olisi analysoitava tällaisen sääntelyn laajan soveltamisalan seuraukset unionin hallinnoijille ja vertailuarvojen käyttäjille myös kolmansien maiden vertailuarvojen käytön jatkumisen osalta. Komission olisi etenkin arvioitava, onko asetusta (EU) 2016/1011 tarpeen edelleen muuttaa siten, että sen soveltamisalaa kavennettaisiin koskemaan ainoastaan tietyntyyppisten vertailuarvojen hallinnoijia tai hallinnoijia, joiden vertailuarvot ovat yleisessä käytössä unionissa.

(22) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 648/2012 ([9]) on vastikään muutettu, jotta markkinaosapuolille voidaan selventää, että johonkin vertailuarvoon viittaavia over-the-counter (OTC) -johdannaissopimuksia koskevia määritys- tai vakuusvaatimuksia ei sovelleta sellaisiin sopimuksiin, jotka on tehty tai uusittu ennen kyseisten vaatimusten soveltamisen alkamista, jäljempänä 'vanhat sopimukset', jos kyseisiä sopimuksia muutetaan niissä viitatun vertailuarvon osalta ja jos kyseiset muutokset tehdään yksinomaan vertailuarvon korvaajan täytäntöönpanoa tai siihen valmistautumista varten taikka varajärjestelyjen käyttöönottoa varten siirryttäessä uuteen vertailuarvoon osana vertailuarvouudistusta. Vertailuarvouudistukset ovat tulosta kansainvälisesti koordinoiduista toimista ja aloitteista, joiden tarkoituksena on uudistaa vertailuarvoja siten, että ne noudattavat kansainvälisen arvopaperimarkkinavalvojien yhteisön julkaisemia rahoitusalan vertailuarvoja koskevia kansainvälisiä periaatteita. Asetuksessa (EU) 2016/1011 edellytetään, että valvotut yhteisöt laativat vakaat kirjalliset suunnitelmat, joissa kuvataan toimet, joita ne toteuttavat, mikäli jokin vertailuarvo muuttuu olennaisesti tai sen tarjoaminen lakkaa, ja joita ne päivittävät, ja että ne viittaavat näihin suunnitelmiin sopimussuhteessa asiakkaisiin. Jotta markkinatoimijoiden olisi helpompi noudattaa näitä velvoitteita ja jotta tuetaan markkinatoimijoiden toimia, joilla parannetaan mahdollisesti uudistettaviin vertailuarvoihin viittaavien OTC-johdannaissopimusten vakautta, asetusta (EU) N:o 648/2012 olisi edelleen muutettava sen selventämiseksi, että vanhoihin sopimuksiin ei sovelleta määritys- ja vakuusvaatimuksia, jos kyseisiä sopimuksia muutetaan yksinomaan niissä viitatun vertailuarvon korvaamiseksi vertailuarvouudistuksen yhteydessä.

Tätä poikkeusta sovelletaan näin ollen ainoastaan sopimusperusteisiin muutoksiin, jotka ovat välttämättömiä vertailuarvon korvaajan täytäntöönpanoa tai siihen valmistautumista varten vertailuarvouudistuksen johdosta taikka välttämättömiä vertailuarvoon liittyvien varajärjestelyjen käyttöönottoa varten asiaankuuluvien sopimusten vakauden parantamiseksi. Kyseisten muutosten tarkoituksena olisi selventää asiaa markkinatoimijoille, eivätkä ne vaikuttaisi sellaisten määritys- ja vakuusvelvoitteiden soveltamisalaan, jotka liittyvät OTC-johdannaissopimusten muuttamiseen muuta tarkoitusta varten taikka esimerkiksi vastapuolten muuttamiseksi tehtyihin korvaamisiin tai uusimisiin.

(23) Sen vuoksi asetukset (EU) 2016/1011 ja (EU) N:o 648/2012 olisi muutettava tämän mukaisesti.

(24) Koska LIBOR-korko ei 1 päivästä tammikuuta 2021 ole enää asetuksessa (EU) 2016/1011 tarkoitettu kriittinen vertailuarvo, tämän asetuksen olisi tultava voimaan kiireellisesti sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

([9]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 648/2012, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2012, OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä (EUVL L 201, 27.7.2012, s. 1).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) 2016/1011 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) 2016/1011 seuraavasti:

1) Lisätään 2 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

"i) valuutan avistakurssin vertailuarvoon, jonka komissio on nimennyt 18 a artiklan 1 kohdan mukaisesti."

2) Muutetaan 3 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) lisätään alakohta seuraavasti:

"22 a) 'valuutan avistakurssien vertailuarvolla' vertailuarvoa, joka kuvaa yhden muun valuutan tai valuuttakorin yhdessä valuutassa ilmaistua ensimmäisenä mahdollisena arvopäivänä tapahtuvan toimituksen hintaa;"

b) korvataan 24 alakohdan a alakohdan i alakohta seuraavasti:

"i) direktiivin 2014/65/EU 4 artiklan 1 kohdan 24 alakohdassa määritellystä kauppapaikasta tai sellaisesta kolmannessa maassa sijaitsevasta kauppapaikasta, jonka osalta komissio on antanut täytäntöönpanopäätöksen siitä, että maan lainsäädäntö- ja valvontakehystä pidetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 600/2014 (*) 28 artiklan 4 kohdassa tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/65/EU 25 artiklan 4 kohdassa tarkoitetulla tavalla vaikutuksiltaan vastaavana, tai siitä, että maalla katsotaan olevan asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 a artiklassa tarkoitettua säänneltyä markkinaa vastaava markkina, mikä kuitenkin koskee kussakin tapauksessa ainoastaan rahoitusvälineisiin liittyviä transaktiotietoja;

_____

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 600/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 84)."

3) Korvataan III osaston 2 luvun otsikko seuraavasti:

"**Korkokantojen vertailuarvot ja valuuttojen avistakurssien vertailuarvot**".

4) Lisätään artikla seuraavasti:

"*18 a artikla*

Valuuttojen avistakurssien vertailuarvot

1. Komissio voi nimetä valuutan avistakurssin vertailuarvon, jota hallinnoivat unionin ulkopuolella sijaitsevat hallinnoijat, kun kumpikin seuraavista vaatimuksista täyttyy:

a) valuutan avistakurssin vertailuarvo viittaa sellaisen kolmannen maan valuutan avistakurssiin, joka ei ole vapaasti vaihdettavissa; ja

b) valuutan avistakurssin vertailuarvoa käytetään toistuvasti, järjestelmällisesti ja säännöllisesti valuuttakurssien epäsuotuisilta muutoksilta suojautumiseen.

2. Komissio järjestää 31 päivään joulukuuta 2022 mennessä julkisen kuulemisen määrittääkseen ne valuuttojen avistakurssien vertailuarvot, jotka täyttävät 1 kohdassa säädetyt vaatimukset.

3. Komissio antaa 15 päivään kesäkuuta 2023 mennessä 49 artiklan mukaisesti delegoidun säädöksen, jolla laaditaan luettelo valuuttojen avistakurssien vertailuarvoista, jotka täyttävät tämän artiklan 1 kohdassa säädetyt vaatimukset. Komissio päivittää kyseisen luettelon tarvittaessa."

5) Lisätään III osastoon luku seuraavasti:

"*4 a LUKU*

Vertailuarvon lakisääteinen korvaaminen

23 a artikla

Vertailuarvon lakisääteisen korvaamisen soveltamisala

Tätä lukua sovelletaan

a) mihin tahansa sopimukseen tai mihin tahansa direktiivissä 2014/65/EU määriteltyyn rahoitusvälineeseen, jossa viitataan vertailuarvoon ja johon sovelletaan jonkin jäsenvaltion lakia; ja

b) mihin tahansa sopimukseen, jonka kaikki osapuolet ovat sijoittautuneet unioniin ja jossa viitataan vertailuarvoon ja johon sovelletaan kolmannen maan lakia eikä kyseisessä laissa säädetä vertailuarvon hallitusta alasajosta.

23 b artikla

Vertailuarvon korvaaminen unionin oikeudella

1. Tätä artiklaa sovelletaan

a) vertailuarvoihin, jotka on nimetty kriittisiksi 20 artiklan 1 kohdan a tai c alakohdan nojalla hyväksytyllä täytäntöönpanosäädöksellä;

b) vertailuarvoihin, jotka perustuvat syöttötietojen toimitukseen, jos niiden lakkaaminen tai alasajo häiritsisi merkittävästi unionin rahoitusmarkkinoiden toimintaa; ja

c) kolmansien maiden vertailuarvoihin, jos niiden lakkaaminen tai alasajo häiritsisi merkittävästi unionin rahoitusmarkkinoiden toimintaa tai aiheuttaisi järjestelmäriskin unionin rahoitusjärjestelmälle.

2. Komissio voi nimetä yhden tai useamman vertailuarvon korvaajan, jos mikä tahansa seuraavista tapahtumista on tapahtunut:

a) kyseisen vertailuarvon hallinnoijasta vastaava toimivaltainen viranomainen on antanut julkisen lausunnon tai julkaissut tietoa, jossa ilmoitetaan, että kyseinen vertailuarvo ei enää kuvaa kohteena olevaa markkina- tai taloustilannetta; kun kyse on 20 artiklan 1 kohdan a tai c alakohdan nojalla hyväksytyllä täytäntöönpanosäädöksellä kriittiseksi nimetystä vertailuarvosta, toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä tällainen ilmoitus vain, jos 23 artiklassa säädettyjä valtuuksia on käytetty eikä vertailuarvo edelleenkään kuvaa kohteena olevaa markkina- tai taloustilannetta;

b) vertailuarvon hallinnoija tai joku kyseisen hallinnoijan lukuun toimiva henkilö on antanut julkisen lausunnon tai julkaissut tietoa, tai on tehty tällainen julkinen lausunto tai julkaistu tällaista tietoa, jossa ilmoitetaan, että kyseinen hallinnoija aikoo aloittaa kyseisen vertailuarvon hallitun alasajon tai aikoo lopettaa kyseisen vertailuarvon taikka tiettyjen erääntymisaikojen tai tiettyjen valuuttojen, joille kyseinen vertailuarvo lasketaan, tarjonnan pysyvästi tai toistaiseksi, edellyttäen, että lausunnon antamisen tai tiedon julkaisemisen ajankohtana ei ole seuraajahallinnoijaa, joka jatkaa kyseisen vertailuarvon tarjoamista;

c) kyseisen vertailuarvon hallinnoijasta vastaava toimivaltainen viranomainen tai mikä tahansa yhteisö, jolla on valta päättää tällaisen hallinnoijan maksukyvyttömyydestä tai kriisinratkaisusta, on antanut julkisen lausunnon tai julkaissut tietoa, jossa todetaan, että hallinnoija aikoo aloittaa kyseisen vertailuarvon hallitun alasajon tai aikoo lopettaa kyseisen vertailuarvon taikka tiettyjen erääntymisaikojen tai tiettyjen valuuttojen, joille kyseinen vertailuarvo lasketaan, tarjonnan pysyvästi tai toistaiseksi, edellyttäen, että lausunnon antamisen tai tiedon julkaisemisen ajankohtana ei ole seuraajahallinnoijaa, joka jatkaa kyseisen vertailuarvon tarjoamista; tai

d) kyseisen vertailuarvon hallinnoijasta vastaava toimivaltainen viranomainen peruuttaa toimiluvan tai keskeyttää sen voimassaolon 35 artiklan mukaisesti tai tunnustuksen 32 artiklan 8 kohdan mukaisesti taikka vaatii hyväksynnän lakkauttamista 33 artiklan 6 kohdan mukaisesti, edellyttäen, että peruuttamisen, keskeyttämisen tai hyväksynnän lakkauttamisen ajankohtana ei ole seuraajahallinnoijaa, joka jatkaa mainitun vertailuarvon tarjoamista, ja sen hallinnoija aikoo aloittaa kyseisen vertailuarvon hallitun alasajon tai aikoo lopettaa kyseisen vertailuarvon taikka tiettyjen erääntymisaikojen tai tiettyjen valuuttojen, joille kyseinen vertailuarvo lasketaan, tarjonnan pysyvästi tai toistaiseksi.

3. Tämän artiklan 2 kohtaa sovellettaessa vertailuarvon korvaajalla on korvattava kaikki viittaukset kyseiseen vertailuarvoon 23 a artiklassa tarkoitetuissa sopimuksissa ja rahoitusvälineissä, kun näissä sopimuksissa ja rahoitusvälineissä

a) ei ole varajärjestelyä; tai

b) ei ole soveltuvia varajärjestelyjä.

4. Edellä olevaa 3 kohdan b alakohtaa sovellettaessa varajärjestelyä pidetään soveltumattomana, jos

a) siinä ei määrätä lakkaavalle vertailuarvolle pysyvää korvaajaa; tai

b) sen soveltaminen edellyttää kolmansilta osapuolilta suostumusta, joka on evätty; tai

c) siinä määrätään vertailuarvolle korvaaja, joka ei enää kuvaa kohteena olevaa markkina- tai taloustilannetta, jota lakkaavan vertailuarvon on tarkoitus mitata, tai eroaa siitä merkittävästi, ja sen soveltamisella voisi olla kielteinen vaikutus rahoitusvakauteen.

5. Sopimusperusteiseksi varakorkokannaksi sovittu vertailuarvon korvaaja ei enää kuvaa kohteena olevaa markkina- tai taloustilannetta, jota lakkaavan vertailuarvon on tarkoitus mitata, tai eroaa siitä merkittävästi, ja sen soveltamisella voisi olla kielteinen vaikutus rahoitusvakauteen, jos:

a) asiaankuuluva kansallinen viranomainen on vahvistanut asian tietyntyyppistä sopimusjärjestelyä koskevan, vähintään yhden asianomaisen osapuolen perustellun pyynnön johdosta tehdyn laaja-alaisen arvion perusteella kuultuaan asiaankuuluvia sidosryhmiä;

b) a alakohdan mukaisesti tehdyn arvion jälkeen yksi sopimuksen tai rahoitusvälineen osapuolista on vastustanut sopimusperusteista varajärjestelyä viimeistään kolme kuukautta ennen vertailuarvon lakkaamista; ja

c) sopimuksen tai rahoitusvälineen osapuolet eivät b alakohdan mukaisesti esitetyn vastalauseen jälkeen ole sopineet vaihtoehtoisesta vertailuarvon korvaajasta viimeistään yhtä työpäivää ennen kyseisen vertailuarvon lakkaamista.

6. Edellä olevaa 4 kohdan c alakohtaa sovellettaessa asiaankuuluvan kansallisen viranomaisen on ilman aiheetonta viivytystä ilmoitettava 5 kohdan a alakohdassa tarkoitetusta arviostaan komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle. Jos arvio voisi vaikuttaa useamman kuin yhden jäsenvaltion yhteisöihin, kaikkien näiden jäsenvaltioiden asiaankuuluvien viranomaisten on tehtävä arvio yhdessä.

7. Jäsenvaltioiden on nimettävä asiaankuuluva viranomainen, joka voi tehdä 5 kohdan a alakohdan mukaisen arvion. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle asiaankuuluvien viranomaisten nimeämisestä viimeistään 14 päivänä elokuuta 2021.

8. Komissio antaa yhden tai useamman vertailuarvon korvaajan nimeämiseksi täytäntöönpanosäädöksiä 50 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen, jos jokin tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista tapahtumista on tapahtunut.

9. Edellä 8 kohdassa tarkoitettuun täytäntöönpanosäädökseen on sisällyttävä seuraavat seikat:

a) vertailuarvon korvaaja tai korvaajat;

b) korkoeron oikaisu, jota on määrä soveltaa lakkaavan vertailuarvon korvaajaan kunkin yksittäisen määräajan mukaisena korvaamispäivänä, jotta voidaan ottaa huomioon vaikutukset, jotka aiheutuvat, kun siirrytään tai vaihdetaan alasajettavasta vertailuarvosta sen korvaajaan, sekä tällaisen korkoeron oikaisun määrittämismenetelmä;

c) vastaavat mukauttamista koskevat olennaiset muutokset, jotka liittyvät vertailuarvon korvaajan käyttöön tai soveltamiseen ja ovat kohtuudella välttämättömiä; ja

d) päivä, josta lukien vertailuarvon korvaajaa tai korvaajia sovelletaan.

10. Antaessaan 8 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen komissio ottaa huomioon siitä valuutta-alueesta, jolla asiaankuuluvaa vertailuarvoa ajetaan alas, vastuussa olevan keskuspankin taikka viranomaisten tai keskuspankin alaisuudessa toimivan vaihtoehtoista viitekorkoa käsittelevän työryhmän tekemät suositukset vertailuarvon korvaajasta, vastaavista mukauttamista koskevista muutoksista ja korkoeron oikaisusta. Ennen täytäntöönpanosäädöksen antamista komissio järjestää julkisen kuulemisen ja ottaa huomioon muiden asiaankuuluvien sidosryhmien, myös vertailuarvon hallinnoijan toimivaltaisen viranomaisen ja arvopaperimarkkinaviranomaisen, suositukset.

11. Sen estämättä, mitä tämän artiklan 5 kohdan c alakohdassa säädetään, komission tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti nimeämää vertailuarvon korvaajaa ei sovelleta, jos 23 a artiklassa tarkoitetun sopimuksen tai rahoitusvälineen kaikki osapuolet tai osapuolten vaadittava enemmistö ovat sopineet soveltavansa jotakin muuta vertailuarvon korvaajaa ennen tämän artiklan 8 kohdassa tarkoitetun täytäntöönpanosäädöksen soveltamispäivää tai sen jälkeen.

23 c artikla

Vertailuarvon korvaaminen kansallisella lainsäädännöllä

1. Sellaisen jäsenvaltion toimivaltainen kansallinen viranomainen, jossa enemmistö tietolähteistä sijaitsee, voi nimetä yhden tai useamman 20 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun vertailuarvon korvaajan, jos mikä tahansa seuraavista tapahtumista on tapahtunut:

a) kyseisen vertailuarvon hallinnoijasta vastaava toimivaltainen viranomainen on antanut julkisen lausunnon tai julkaissut tietoa, jossa ilmoitetaan, että kyseinen vertailuarvo ei enää kuvaa kohteena olevaa markkina- tai taloustilannetta; toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä tällainen ilmoitus vain, jos 23 artiklassa säädettyjä valtuuksia on käytetty eikä vertailuarvo edelleenkään kuvaa kohteena olevaa markkina- tai taloustilannetta;

b) kyseisen vertailuarvon hallinnoija tai joku kyseisen hallinnoijan lukuun toimiva henkilö on antanut julkisen lausunnon tai julkaissut tietoa, tai on tehty tällainen julkinen lausunto tai julkaistu tällaista tietoa, jossa ilmoitetaan, että kyseinen hallinnoija aikoo aloittaa kyseisen vertailuarvon hallitun alasajon tai aikoo lopettaa kyseisen vertailuarvon taikka tiettyjen erääntymisaikojen tai tiettyjen valuuttojen, joille kyseinen vertailuarvo lasketaan, tarjoamisen pysyvästi tai toistaiseksi, edellyttäen, että lausunnon antamisen tai tiedon julkaisemisen ajankohtana ei ole seuraajahallinnoijaa, joka jatkaa kyseisen vertailuarvon tarjoamista;

c) kyseisen vertailuarvon hallinnoijasta vastaava toimivaltainen viranomainen tai mikä tahansa muu yhteisö, jolla on valta päättää tällaisen vertailuarvon hallinnoijan maksukyvyttömyydestä tai kriisinratkaisusta, on antanut julkisen lausunnon tai julkaissut tietoa, jossa todetaan, että kyseinen hallinnoija aikoo aloittaa kyseisen vertailuarvon hallitun alasajon tai aikoo lopettaa kyseisen vertailuarvon taikka tiettyjen erääntymisaikojen tai tiettyjen valuuttojen, joille kyseinen vertailuarvo lasketaan, tarjoamisen pysyvästi tai toistaiseksi, edellyttäen, että lausunnon antamisen tai tiedon julkaisemisen ajankohtana ei ole seuraajahallinnoijaa, joka jatkaa kyseisen vertailuarvon tarjoamista; tai

d) kyseisen vertailuarvon hallinnoijasta vastaava toimivaltainen viranomainen peruuttaa toimiluvan tai keskeyttää sen voimassaolon 35 artiklan mukaisesti, edellyttäen, että peruuttamisen tai keskeyttämisen ajankohtana ei ole seuraajahallinnoijaa, joka jatkaa kyseisen vertailuarvon tarjoamista, ja sen hallinnoija aikoo aloittaa kyseisen vertailuarvon hallitun alasajon tai aikoo lopettaa kyseisen vertailuarvon taikka tiettyjen erääntymisaikojen tai tiettyjen valuuttojen, joille vertailuarvo lasketaan, tarjonnan pysyvästi tai toistaiseksi.

2. Jos jäsenvaltio nimeää yhden tai useamman vertailuarvon korvaajan 1 kohdan mukaisesti, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava asiasta välittömästi komissiolle ja arvopaperimarkkinaviranomaiselle.

3. Vertailuarvon korvaajalla on korvattava kaikki viittaukset kyseiseen vertailuarvoon 23 a artiklassa tarkoitetuissa sopimuksissa ja rahoitusvälineissä, kun kumpikin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

a) kyseisissä sopimuksissa tai rahoitusvälineissä viitataan lakkaavaan vertailuarvoon päivänä, jona vertailuarvon korvaajan nimeämisestä annettavaa kansallista lainsäädäntöä aletaan soveltaa; ja

b) kyseisissä sopimuksissa tai rahoitusvälineissä ei ole varajärjestelyä tai niissä on varajärjestely, jossa ei määrätä lakkaavalle vertailuarvolle pysyvää korvaajaa.

4. Toimivaltaisen viranomaisen tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti nimeämää vertailuarvon korvaajaa ei sovelleta, jos 23 a artiklassa tarkoitetun sopimuksen tai rahoitusvälineen kaikki osapuolet tai osapuolten vaadittava enemmistö ovat sopineet soveltavansa jotakin muuta vertailuarvon korvaajaa ennen kansallisen lainsäädännön asiaankuuluvan säännöksen soveltamispäivää tai sen jälkeen."

6) Korvataan 28 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Muiden vertailuarvoa käyttävien valvottujen yhteisöjen kuin 1 kohdassa tarkoitetun hallinnoijan on laadittava vakaat kirjalliset suunnitelmat, joissa kuvataan toimet, joita ne toteuttavat, mikäli kyseinen vertailuarvo muuttuu olennaisesti tai sen tarjoaminen lakkaa, ja päivitettävä näitä suunnitelmia. Kun se on mahdollista ja tarkoituksenmukaista, tällaisissa suunnitelmissa on nimettävä yksi tai useampi vaihtoehtoinen vertailuarvo, johon voitaisiin viitata sellaisten vertailuarvojen korvaamiseksi, joita ei enää tarjottaisi, ja esitettävä perustelut tällaisten vaihtoehtoisten vertailuarvojen soveltuvuudelle. Valvottujen yhteisöjen on pyynnöstä ja ilman aiheetonta viivytystä toimitettava nämä suunnitelmat ja niiden mahdolliset päivitykset asiaankuuluvalle toimivaltaiselle viranomaiselle ja viitattava niihin sopimussuhteessaan asiakkaisiin."

7) Lisätään 29 artiklaan kohta seuraavasti:

"1 a. Valvottu yhteisö saa käyttää myös 23 b tai 23 c artiklan mukaisesti nimettyä vertailuarvon korvaajaa."

8) Muutetaan 49 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

"2 b. Siirretään komissiolle 13 päivästä helmikuuta 2021 määräämättömäksi ajaksi 18 a artiklan 3 kohdassa ja 54 artiklan 7 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.";

b) lisätään kohta seuraavasti:

"3 a. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 18 a artiklan 3 kohdassa ja 54 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.";

c) lisätään kohta seuraavasti:

"6 a. Edellä olevien 18 a artiklan 3 kohdan ja 54 artiklan 7 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kolmella kuukaudella."

9) Korvataan 51 artiklan 5 kohta seuraavasti:

"5. Jollei komissio ole antanut 30 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua vastaavuuspäätöstä tai jollei hallinnoijaa ole tunnustettu 32 artiklan mukaisesti tai vertailuarvoa hyväksytty 33 artiklan mukaisesti, valvottujen yhteisöjen sallitaan unionissa käyttää kolmannen maan vertailuarvoa ainoastaan sellaisissa rahoitusvälineissä, rahoitussopimuksissa ja sijoitusrahaston arvonkehityksen mittaamisissa, joissa jo viitataan kyseiseen vertailuarvoon tai joilla lisätään viittaus tällaiseen vertailuarvoon ennen 31 päivää joulukuuta 2023.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta sellaisten hallinnoijien tarjoamiin vertailuarvoihin, jotka siirtyvät unionista kolmanteen maahan siirtymäkauden aikana. Toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava tästä arvopaperimarkkinaviranomaiselle 35 artiklan mukaisesti. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luettelon niistä kolmansien maiden vertailuarvoista, joihin ei sovelleta ensimmäistä alakohtaa."

10) Korvataan 54 artiklan 6 kohta seuraavasti:

”6. Komissio esittää viimeistään 15 päivänä kesäkuuta 2023 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisalasta erityisesti kolmansien maiden vertailuarvojen valvotuissa yhteisöissä käytön jatkumisen osalta ja nykyisen kehyksen mahdollisista puutteista. Kyseisessä kertomuksessa arvioidaan erityisesti, onko tätä asetusta tarpeen muuttaa siten, että sen soveltamisalaa kavennettaisiin koskemaan ainoastaan tietyntyyppisten vertailuarvojen tarjoamista tai unionissa yleisessä käytössä olevien vertailuarvojen tarjoamista, ja siihen liitetään tarvittaessa säädösehdotus.

7. Siirretään komissiolle valta antaa 49 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä 15 päivään kesäkuuta 2023 mennessä 51 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun siirtymäkauden pidentämiseksi enintään 31 päivään joulukuuta 2025, jos tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitetulla kertomuksella osoitetaan, että muutoin aiheutuisi merkittävää haittaa valvottujen yhteisöjen harjoittamalle kolmansien maiden vertailuarvojen käytön jatkumiselle unionissa tai tämä uhkaisi rahoitusvakautta.”

2 artikla

Asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttaminen

Korvataan asetuksen (EU) N:o 648/2012 13 a artikla seuraavasti:

”*13 a artikla*

Vanhojen sopimusten muuttaminen vertailuarvouudistusten täytäntöönpanoa varten

1. Vastapuolet voivat edelleen soveltaa 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja riskienhallintamenettelyjä, joita niillä on käytössään 13 päivänä helmikuuta 2021 sellaisten OTC-johdannaissopimusten osalta, joita ei määritetä keskusvastapuolessa ja jotka on tehty tai uusittu ennen päivää, jona 11 artiklan 3 kohdan mukainen velvoite riskienhallintamenettelyjen käytössä olemisesta tulee voimaan, jos 13 päivän helmikuuta 2021 jälkeen sopimuksia myöhemmin muutetaan tai uusitaan yksinomaan niissä viitatun vertailuarvon korvaamiseksi tai mitä tahansa kyseisessä sopimuksessa viitattua vertailuarvoa koskevan varajärjestelyn käyttöönottamiseksi.

2. Tästä syystä 4 artiklassa tarkoitettua määritysvelvollisuutta ei sovelleta sopimuksiin, jotka on tehty tai uusittu ennen päivää, jona 4 artiklan mukainen määritysvelvollisuus tulee voimaan, ja joita 13 päivän helmikuuta 2021 jälkeen myöhemmin muutetaan tai uusitaan yksinomaan niissä viitatun vertailuarvon korvaamiseksi tai mitä tahansa kyseisessä sopimuksessa viitattua vertailuarvoa koskevan varajärjestelyn käyttöönottamiseksi.

3. Edellä olevia 1 ja 2 kohtaa sovelletaan ainoastaan OTC-johdannaissopimuksiin, joiden muuttaminen tai uusiminen

a) on välttämätöntä vertailuarvon korvaamista varten vertailuarvouudistusten yhteydessä;

b) ei muuta tällaisessa sopimuksessa vertailuarvoon tehdyn viittauksen kuvaamaa taloudellista sisältöä tai riskitekijää; ja

c) ei aiheuta muita muutoksia kyseisen sopimuksen mihinkään sellaiseen oikeudelliseen ehtoon, joka ei liity viitattuun vertailuarvoon ja saattaa siten muuttaa sopimusta niin, että sitä on tosiasiassa pidettävä uutena sopimuksena.”

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan sitä päivää seuraavasta päivästä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 10 päivänä helmikuuta 2021.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
D. M. SASSOLI	A. P. ZACARIAS